

אמירת הקטרת הקטורת שקולה כביכול להקטרת הקטורת בבית המקדש, כדרשת חז"ל על הפסוק: "ונשלמה פרים שפתינו" אתה הוא ה' אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים בזמן שבית המקדש קיים כאשר צוית אותם על יד משה נביאך ככתוב בתורתך: ויאמר ה' אל משה קח לך סמים נטף ושתלת וסלבה סמים וילבנה זכה. בד בבד יהיה: ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח. ממלח טהור קדש: ושתקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה. קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר והקטיר עליו אהרן קטרת סמים. בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה: ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני ה' לדרתיכם:

תנו רבנן פטום הקטרת כיצד. שלש מאות ונשים ונשמונה מנים היו בה. שלש מאות ונשים ונשמה כמנין ימות החמה מנה בכל יום. מחציתו בבקר ומחציתו בערב. ושלשה מנים יתרים שמהם מכניס כהן גדול ונוטל מהם מלא חפניו ביום הכפורים. ומחזירן למקדשת בערב יום הכפורים כדי לקיים מצות דקה מן הדקה. ואחד עשר סמנים היו בה. ואלו הן:

(א) הצרי. (ב) והצפורן. (ג) והסלבה. (ד) והלבונה. משקל שבעים שבעים מנה. (ה) מור. (ו) וקציעה. (ז) ושבולת נרד. (ח) וכרכום. משקל נשמה עשר נשמה עשר מנה. (ט) קושט שנים עשר. (י) קלופה שלשה. (יא) קנמון תשעה.

בורית כרשינא תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלת וקבין תלתא. ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר חנור עתיק. מלח סדומית רובע. מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר: אף כפת הירדן כל שהיא. אם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר אחת מכל סממניה חייב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל אומר: הצרי אינו אלא שרף הנוסף מעצי הקטף. בורית כרשינא למה היא באה כדי לשפות בה את הצפורן כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר: כשהוא שוחק אומר הדק היטב. היטב הדק. מפני שהקול יפה לבשרים. פטמה לחצאין כשרה. לשליש ולרביע לא שמענו. אמר רבי יהודה זה הכלל אם כמדתה כשרה לחצאין. ואם חסר אחת מכל סממניה חייב מיתה: תני בר קפרא: אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא אלו הנה נותן בה קרטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש? מפני שהתורה אמרה כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה:

ה' צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה: ה' צבאות. אשרי אדם בטח בה: ה' הושיעה. המלך יענינו ביום קראנו: וערבה לה' מנחת יהודה וירושלים. כימי עולם וכשנים קדמניות:

פיטום
הקטורת

יהי רצון מלפניך יי אלוהינו ואלוהי אבותינו, שתתמלא רחמים עלינו,
ותצילנו לנו ולכל בני ביתינו ולכל ישראל, מעין הרע ומכל מיני כישוף.
ותברח היצר הרע והשטן ממנו. וכשם שפרשת כנפיה על אבותינו
במדבר והצלתם מעינא בישא דבלעם הרשע, כן תפרוש כנפיה עלינו
ברחמיך הרבים ונהיה מכוסים במקסה ובהנהגה בשמותיך הקדושים,
אמן נצח סלה ועד: